

V. ÉVFOLYAM
Megjelenik
minden vasárnap
Ára 3 óra 1 ft. 50 kr.

Az előfizetési pénz a
KIADÓ - HIVATALBA
városháztér 6. sz.
alá küldendő.

Pest, jul. 2-án
1871.
27. szám.

GYŰJTŐKNEK
öt előfizető után
tiszteletpéldány jár.
Egyes péld. ára helyben: 10 kr.

Szerkesztői iroda:
Városháztér 6. sz.
ide küldendő mindentéle kéz-
írat, mely Ludas Matyi-nak
van szánya.

Előfizetési felhívás.

Azon tisztelt előfizetőinket, kiknek becses megrendelésük, illetőleg előfizetésük f. évi június utolján lejárt: tisztelettel felkérjük sziveskedjenek újbóli megrendelésüket minél előbb megtenni, hogy lapunkat fennakadás nélkül expedíálathassuk.

A szerkesztő.

Bucsu szavak!

— ismét egy miniszterhez. —

Már készültem másról írni meg
Rendes heti — rigmusomat,
Midőn rettentő öröömre
Olvasám lemondásodat.
Ó Es tők! hagyom hát máskorra
A sok főispáni ebéd
Leírását, hol sok torkos légy
S tányérnyaló tölti belét!

Denique csak nem jó az áer
Ott a bársony-fotél körül,
Hogy az a kényelmes ülőhely
Olyan szaporán megüritül!
Te is elmégy? a mamelukkok
Nem győzik már a sok panaszt,
Pedig lám, májsztertek Andrásí
Milyen szivességgel maraszt!

Hogy annál jobban hasson reád
S megtartsion a dicsőségbe:
Tök Jankóba lerajzoltatá
Hogy taszit vissza a székbe!
Szenttüttse! nagyon hálátlan vagy
Hogy ott hagyod a fakepnél,
Miként igazolod magadat
Annál a mamelukk népnél?!

Már csak maga van a nyolez közül
Ti többiek elmentetek..
A mint szokás, és bucsut csak a
Kapufélfától vertetek!
Folt hátán folt már a kabinét
Cserélt-berélt kifordított,
Tebát a híres mamelukk had
Ilyen hiába ordított!?

Mészáros Károly

Pedig nem mondhatnánk, hogy épen
Hüségtelenül szolgáltál,
Mert, hogy eltávozott Imruska!
Szívesen helyére álltál.
Próbálván: ha már nem jó a G'scheft,
Majd csak jobban megy a vasut,
És ugy jártál, miként jár az, ki
A cseberből vödörbe jut!

De hát miért is mondottál le?
Hiszen oly pompás dolgod volt,
Kosztod kijárt, s ha valami jött...
Mameiuk had körülted volt!
Államtitkár od kitűnőség!
Ez helyetted mindent megtett,
S a jó déli vasuttársaság
Minden nagy gondtól felmentett!

Vagy talán a lelkiismeret
Ébredt fel benned mostanság?
Hogy mi voltál 49-ben
S mivé lettél mai napság!?
Maglehet, — ámbár nagyon kétes
Mert a miként a sor halad —
Ez az izé... a számításból
Nálatok végkép kimarad.

Tán az a vak honvéd kísértett?
Kinek egykor úgy fogadtál
Mindent, — s a midőn felkeresett
Neki **negyven krajezárt adtál!**
Nem mese. — Láttam. — Maga mondá
Tulajdon fülemmel hallám:
Mi valál egykor Debrecenben
Minő levél? mi vagy? lám, lám!

Rajta volt a honvéd-atilla!
Mellén az érdemnek jele,
Piros szalag, ezüst koszoru!
A mit épen akkor nyere:
Midőn neked ellenség kardját
Vivé dicsőn ajándékba!
Estók! ugy-e nem reménylted, hogy
Még bele jöjj e játékba?

Azt gondolád, régen elporlott
Ő is a többi dicsővel,
Elfeledéd, nem is álmodád
Hogy még felkeres idővel.
S felkeresett a koldus honvéd
Két nehéz seb miatt vakon,
S fogadásod helyt, 40 krajezárt
Vetettél le az ablakon!!!

Szép tett! nagyszerű! bizony ilyen
Csak is töletek telik ki;
Nagy dicséret egy miniszterre...
Ki ily tettek közt mulik ki.
A sok bitang áruló hizik,
Eszik-iszik idebb-odább,
S a vak honvédtiszt? ma nap is
Koldulgat... rongyosan... tovább.

No! de vége állapotodnak...
Most kapsz majd valami ordót,
Maglehet olyat, a milyent tán
Haynau bátyád is hordott.
Hón szolgáltad a közösügyet,
Most a miniszterség a us!
Jön másik, de az se lesz külömb
Rekczumkerdáj, marsch hinaus!!!

Nagy Bögös.

Két nyugta.

I.

Csernátonyi Lajos urnak az Ellenőrben.

*A szentrészvét nevében ön által szerencsétlen
házámfiak javára gyűjtött 3000 ftot minden hiány
nélkül vettem a legnagyobb köszönettel, — s a francia
kormány kezeihez juttattam.*

Bainville.

II.

*Lonkai Antal szeretett fiam s lovagomnak a
Magyar Államban.*

*A csalhatatlanság nevében szentségem ja-
rára gyűjtött 30,000 ftot, a magad részére szo-
kott harmad részben visszatartott 10,000 ft
hiján vettem, és ez összeget, a mennyiben az olasz ka-
tonákat esküszegésre csábító szent fegyver
nem használta: szent ágyuk, szent mitrailleu-
sők, szent chassepot-ok vételére, s szent hierar-
chiánk előmozdítására fordítani el nem mulasztandom.*

IX. Pius.

Eredeti levelek.

Keeskömétről.

Ezön levelöm adódjon az Ludas Matyi szerköszttőjének Pestön, de a maga közébö ám, vagy ha ökigyölme ki nöm föné az ujságába, hát akkor nöm bánom, adódjon az Borsszömtelen Jankónak, ö már ismör engömet, hogy ki vagyok.

Tekintetös szerköszttö ur!

Igen szépön megtisztelöm,
Adja ki ezön levelöm,
Ha baj lömne : én szenvedöm
Hajagos János a nevöm.

Bezzög uram a mi városunkban fölzavarta az rendöt a Szegödre való királyi komiszárius. Eddig uram azt hitük, hogy csak a szögény lögényöket éri el a törvény köze, de há most mióta az főkapitányunkat, az egyik tisztölendö plébánusunkat, mög a föforspontosunkat, mög magát a pandurkomiszárius urunkat is elvitték Szögedébö, azóta uram a sok kaputrékos embör úgy reszköt ittön mint a nyárfalövél, mer hát nöm tudják ökigyelmök, hogy mikor kerül rájuk is a sor.

Csak annak örülök uram, hogy idáig még egyik se demokrata ezön uri zsványok közzül, mer hát a mint mi tudjuk Keeskömötön, minnyájan az nagyságos Horváth Döme miniszteri tanácsos ö méltóságával állottak jó czimboraságban : éppön azért az ittön a hiedelöm, hogy nem lösz azoknak kutyabajuk sem, majd kimönti azokat Döme ö nagysága szép szörével.

Történt itt uram más füresa história is a mi Horváth Döme ö nagyságát szinte közéről érdeklí, mer hát ökigyölménök az kedvös embörévöl történt. Elmondom ezt a historiát is, ha kitöszí kigyelmöd az ujságba.

Hát van ittön Keeskömötön egy indzsellér a Horváth Döme ö nagysága fökortese, a ki ujjain forgatja ezt a várost, kötekedött, ezívódott mindenkivel, a böcsületes demokratákat üldözi, csufolja, az órát oly magosan hordja, hogy diófavörövel sem lehötött vóna fölpöczkölni. Ez ellön az embör ellön uram nem boldognihatott senki, mert hát még a törvény sem fogta.

Van egy másik tisztviselönk uram, a ki oly szölid mint a bárány, oly kedvös embör mint a bötevö fiateknér, böcsületö is van annyi mint az ögész jobboldali kompániának, ezt csak azért mondom el kigyelmödnek, hogy mikor már egy ilyen esüendes uri embör is annyira kigyön a flégmájából, hogy máskép szátisfaktziót nem vehöt magának, mintha az ellönségét fölpofozza, már akkor ugyan nagy bajnak köll ám lenni.

Ennek a pöflevösnek a lött aztán a követközése, hogy az indzsöllérünk is, mög az alkapitányunk is leköszönt az hivataláruól, most már nem tudom, mi lösz a magisztrátusból.

Igy áll most a világ sorja Keeskömötön uram! bezög most nevöthetnek bönnünket a Körösiek, csak ezt rös-tellöm, de ögye föl a föne öket, hát kitöhet rölla.

Maradtam böcsülettel

Hajagos János
demokrata polgár.

Izenet a menyekből

báró Puha Zsigónak a Pesti Naplóba.

Ha Kossuth gyalázására nem talált ön alkalmasabb utat módot, mint az én nevemet, s viszont az én emlékem bemocskolására, mint azon névtelen szidalmakat; -- úgy mondhatom, csak köszönettel tartozunk önnek -- mind az élő -- mind a meghalt -- mert a mi öntől s ön által lát napvilágot, még az önök clubbjában se mindig hiteles.

Nyáry Pál.
szelleme.

Nyilatkozat.

Alóírt ezennel ünnepélyesen ki-nyilatkozatom, hogy a botfara-gást nem Nyári Pál felhivá-sára s nem is a börtönben tanul-tam.

Deák Ferencz.

Nyilvános köszönet

a Ludas Matyi szerkesztőjének.

Uram! Ön szives volt az én albumomba egy verset compónálni, mely a Ludas Matyi 25-ik számában nyomtatásban is megjelent. Ön uram! ezen 4. sor rigmussal hallhatatlanná tön, eddig azt sem tudta a világ, van e sziget uffalu? és van-e annak plébánusa? míg mostan az egész ráczevei kerület csak rólam mesél, rólam beszél, szóval uram én önnek köszönhetem, hogy híres ember lette.n. E mellett uram ön nekem bizonyosan hasznot is hajtott, legalább én csalhatatlanul hiszek gróf Széchenyi Ödön ö méltóságának bökezüségében, hogy megtudván az én íranta való ragaszkodásomat, egy pár százast okvetetlen kidrukkol, *) nem különben Jekelfalusi püspök ö excellentiája is.

Még egyszer tehát fogadja ön nyilvános köszönetemet

Éljen gróf Széchenyi Ödön ö méltósága!

P á t e r L é b

Gróf Széchenyi Ödön választója
s Sziget-Ujfalunak plébánusa.

*) Hanem csak aztán a választás előtt drukkoltassa ki reverendissime! azon pár százast, mert a választás után okvetetlen csak a ráczevei nagy harang fizeti ki. Matyi.

Tempora mutantur et

Az ifjuság Pesten 1861-ben.

nos mutamur in illis.

Az ifjuság Pesten 10 év múlva 1871-ben.

Párbeszéd.

Péter. (Baloldali választó polgár.) Ej ej János szomszéd, az már még is csak nem szép tempó, ha a kormány és a majoritás hazugsághoz folyamodik, csak hogy az uralkodásuk tovább tartson.

János. (Jobboldali választó polgár.) No csak lassan a testtel szomszéd! hát miféle hazugság az, mitől kelmed oly szörnyen megijedt?

Péter. Micsoda? hát kell annál nagyobb hazugság hogy állami adóságunk ezred éves?! mi?

János. Biz az nagy hazugság, hanem hát tudni kell kelmednek, hogy ezt a mi kormányunk nagy bölesen azért mondta, hogy az államadóságtól megszabadítson bennünket, mert lássa kelmed az ezer éves adóság elévült már, szóval olyan adóság, a mit nem kell megfizetnünk.

Péter. Óh így én is bele tudnék nyugodni a dologba. . . de ha azt az államadóságot valóban meg kell fizetni, a mit már onnan is sejtek, hogy az idén az adóm ismét egy ötödivel szaporodott, és így az adóságtól, melyet nagy bölesen a kigyelmelek képviselői a nyakunkba akasztottak, — aligha megszabadulunk az ítélet napig, — akkor mondom nem a kormányt, nem a majoritást, hanem egyenesen kigyelmedet fogom megboszulni. . .

János. És miképen szomszéd?

Péter. Hát úgy, hogy a jövő tavasszal én is jobboldali követ mellett fogok korteskedni, csak hogy a mostani mameluk többségnek hasonmása legyen, és rójjanak azok is ránk oly terhet, hogy lekopják kigyelmednek a bőre alatta.

János. Hát ha én boszulom meg kendet Péter?

Péter. Azt szeretném tudni, hogy hogyan?

János. Hát csak úgy, hogy én is a kend pártjára állok. . . mit mondana kend hozzá?

Péter. Én biz azt mondanám János szomszéd! hogy akkor többen lennénk mi baloldaliak egy becsületes emberrel.

Gróf Cottilion barátomhoz.

(Bakaábránd.)

Ringass karod közt álomba
Pókhasu Bachus papa!
Hisz te vagy a diák népség
Közt a legvénebb baka.

Légy vezérünk! vezess oda
Hol a pincze telve áll. . .
Megengedjük, hogy ezredünk
Felett, te légy generál.

Baka káplár.

Szabadkai életképek.

XXII. kép

*Lénárd Máté polgármester hivatalos jelentése az iskola-
székhez.*

Tekintetes lábatlan szék!

Ne méltóztassanak a miatt neheztelni, hogy én eme nagy érdemű (?) bizottságot lábatlan nak ezimezem; mert tudva levő dolog, hogy valamin én a fejemen járok: úgy önök a mások lábán járnak. — Ezen őszinte bevallással tartozom azon szeretetnek, melylyel az igazság iránt viseltetem, mint candidatus törvényszéki elnök *) (ha kételkednek: Kérdezzék meg Miska bácsi ipam uramat;) azután tartozom azon szeretetnek is, melynek rózsás tövise (ah!) mélyen bökte meg szívemet ama gyászos alkalomból, mely közérkölesiségi intézeteink egyik fejedelem asszonyának kimulta felett szomoruan tanuskodik. — Igenis. . . „szivtársi ama szoros viszonyon túl, melyben a boldogulttal állottam,“ még tisztvársi elbogarázás emléke is köt hozzá. — Hálátlanság lett volna tehát tőlem, ha az átszellemült temetésén a város közege által magamat méltólag nem képviseltetem. . .

Jelentem továbbá, hogy az 5-ik körben egy új iskolát építettünk, melynek ablak-redőnyeit, miután a padlásra való feljárást történetesen befalaztattuk, és a redőnyök a padláson voltak, pensio ba tettük, nem ugyan ügyetlenségből, hanem csupa takarékoságból, hogy azok el ne kopjanak; azután meg egészségügyi tekintetből is, hogy a növendékek a napszúráshoz szokjanak.

Megtekintém a kereskedői tanonezok iskoláját is, hol megbotránkozva tapasztalam, hogy H. tanító (bizonyosan baloldali) kukoricza nélkül tanítja a gyermeket számolni! — Rögtön teszek fölterjesztést a kultuszminiszterhez.

Még egyet kívánok közművelődésünk előmozdításának jellemzéseül felhozni. — Önök mindannyian tudják Sz. Iván martyrnak szomorú történetét; tudják az én 48-as martyrságomat is. — E kettős emlék megörökítése tekintetéből történt az, hogy jun. 23-án este 9 órakor lakásom előtt vagy is a város kellő közepén, néhány konyhasylphide jó nagy rakásu szalmát meggyújtva, Sz. Iván tüzet ugrálta.

No. . . mondja most már valaki, szemben a Pesti Naplóval; hogy nem én állok élén a szabadkai köznevelés — közérkölesiség — és közművelődésnek?! . . .

Jegyzette: *Borsika.*

*) Be hamar jött pensio ba, mint főispáni candidatus!

Bizodalmas kérdés.

Kedvelt Ludas Matyinkhoz.

Kedves hiviünk! Miután szent társulatunk egyik igen érdemes tagja a kecskeméti volt plébánus nyomtalanul eltűnt, — ön — kinek oly bőséges összeköttetési vannak — nem tudna-e feltalálásában bennünket helyes nyomra vezetni?

A pesti catholikus casinó megbízásából

Páter Makutyi mk.
jegyző.

Bizodalmas válasz.

Szerelmetes szent atyám! Tessék a kérdéses ügyben ifj. gr. Ráday Geodeon szegedi királyi biztos urhoz folyamodni, ő neki még bőségesebb összeköttetései vannak, — ő — úgy hiszem, — helyes nyomra tudja vezetni atyaságtokat.

Ludas Matyi.

Recipe

Járdaszeny, frakk és czilinder mánia ellen.

(A Bernát Gazsi által kitűzött 1000 darab arany díjra dicsérő oklevelet nyert pálya ötlet.)

A magyar király valami uton és módon arra nyelendő meg Andrassy gróf a miniszterelnök által: hogy Szent-István király napján a váci és uri utczán fényes nappal magyar kalapban sétáljon végig egyszer, csak egyszer.

Duna-földvári spajzcezttli.

Ehesi: Tudod-e mi volt Páter Makutyi 60-ik születés napi lakomáján az utolsó tálat?

Ihasi: Nem tudom én. — Ugyan mi volt?

Ehesi: Leves!

Ihasi: Leves? hiszen másutt ez első tálat szokott lenni!

Ehesi: Ugyám! hanem pofleves volt ám, — a mit X. és Y. urak egymásnak dupla portziókban osztogattak!

Az országgyűlés szünetelésére.

Hála legyen Andrassinak!
Széjjel mentek a honatyák,
Mameluk had, jogfeladás,
Lelkünk többé nem boszantják.
Elhallgatott a „szavazunk“
Pulszky most már nem vigyorg,
Simonyinak beszédére.
A jobboldal nem zug s morog.

Hála legyen Andrassinak
Olyan jó e csend s nyugalom.
Nem pereg már Kerkápoli
Nyelve, miként a szélmalom.
A fülekkeli megáldatott
Sem tárja fel már a száját,
Hogy éretlen nyávogással
Kisebbitse jó hazáját.

A mumiák is hallgatnak
Nem esörög már csontjuk bőrük;
A botoknak pufogását
Sem hallani most már tőlük.
Köztök eddig is különben
Elég mély csendesség honolt,
Ha csak néha, egy-egy főpap
Avagy főur meg nem bomolt.

Nyugosznak a kétlakiak,
Mint hősök a csaták után.
Hösködtek is. s a tulnyomó
Erőnek engedtek csupán.
Költségvetés és a quota
Megvan szépen, hiba nincsen.
Talán ez volt az utolsó?!
Bár az lenne, adná isten!

* * *

Ne örvendjünk, nincs rá okunk,
Hiszen régi az az eset:
Hogy felhagyott a bögéssel
A gyermek is egy keveset.
Emlékeztünk csak vissza rá
Hajdan, hogy mit szölte gyermek:
„Ujra kezdem én a bögést,
Csak egy kissé megpihenek.“

Kotnyeles.

Diskurszus

Iezig szomszéd és Mihály gazda közt.

Mihály gazda:
Hogyan kell ezt a nevet olvasni Thiers?

Iezig szomszéd:
Hát biz azt francziául így Thier; ez pedig németül olvasva Thir, a mi magyarul annyit tesz mint barom.

Mihály gazda:
Ugyan szomszéd! mi lesz azokból a szegény megkegyelmezett commune tagjaiból.

Iezig szomszéd:

Hát bhizuny szomszéd fhronezia rusthélus.. akhorum mondani rusthélus fhronezia, bhezárjákh tikhet ürökhös fflug-sághba, hunnan csakh a rusthélon fugnak khikhandikhálni.

Mihály gazda: Olvasta szomszéd! a Pesti Napló azt mondja, hogy midőn Széchenyi Ödön közuti mozdonyán választóit ment meglátogatni, a gőzösök és vasutak mindenütt sipokkal üdvözölték. . .

Iezig szomszéd: Das heiszt értse khend. . . kifütyölthék.

Mihály gazda: Hiszen szomszéd azt hallom én, hogy az a mozdony nem is személy, hanem csak teher szállításra van csinálva.

Iezig szomszéd: Persze hogy arra, mert hát lássa khend! a gráf Széchenyi Ödön azért csináltattha azt, mert azt hitte, hogy az majd bevontatja őt a képviselőházba.

Sziporka.

A városligetben sétálgatott egy kedélyes öreg ur; sétaközben öszvejövén több ismerőseivel, egy kanyarulatnál csinos szőke hölgyre bukkant.

Mint a vadász, ki elé váratlanul fűрге özike ugrik meglepetve kérdi az öreg ur:

Ki lehet ez a szép teremtés?

Egyik képviselő, — négy szemközt mondva muszka vezető — mintegy büszkén feleli:

Ez barátom Görgei leánya!

„Görgei leánya! — ismétli az öreg ur komolyan — no akkor szeretném helyre ütni azt vele setétben, mit apja elrontott Világoson.“

A ráczkevei baloldali választók nótája.

Gróf Széchenyi követ lenne

Erővel, erővel,

De minekünk istenüttse

Gróf nem kell, gróf nem kell.

Hadd tudja meg, ha nem tudta:

Hogy elvünk nem adjuk el. .

Nem lehet a jobboldalra

Hajtani gőzerővel.

Nem kell nekünk tüzoltó sem. .

Az a tüz mi bennünk ég. .

Sziveinkben, ereinkben

Hadd lobogjon soká még.

Hadd tudja meg, ha nem tudta,

Mi a hazaszeretet?

Gróf Széchenyi istenüttse

El nem oltja e tüzet.

Beöthy Lajos képviselőnk,

Követünknek őt valljuk,

Az ő neve biztosíték. .

Hogy nem leend mameluk!

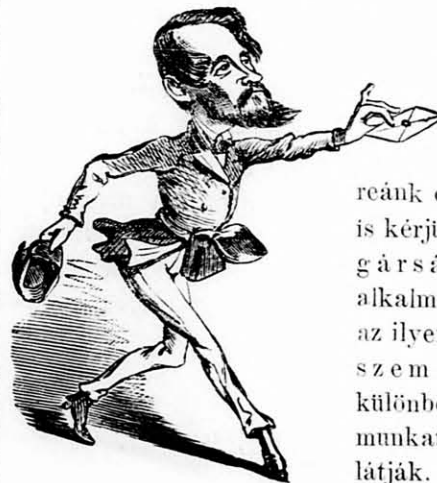
Hadd tudja meg gróf Széchenyi

Tudja meg, hogy Ráczkeve. .

Nyári Pálhoz hittelemmé

Gőzmozdonyért sem leve.

Zsiga posta.

Kutykuruttynak. — Temesvár.

— Hogy O. Zs. és

B. F. miként kéjelegnek zsodomicze, az

reánk épen nem tartozik, s ki

is kérjük, hogy hasonló trágárságokkal nálunk ne

alkalmatlankodjék; — küldje

az ilyen históriákat a Borszem Jankóba, — annak

különbén is mind a kettő munkatársa — ott szívesen látják.

Matyifillér.

A „Keizersniczli“-ért reám rótt 100 ft pénzbírság le-
rovására conferáltak:

Szedenits János pesti ügyvéd ur a neki bíróilag
megítelt perköltség felét 17 ft.

Bónis László érköbölkúti birtokos 5 ft.

A szíves adományért köszönetet szavaz

Ludas Matyji.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: MÉSZÁROS KÁROLY.

Pest, 1871. Nyomatott a „Magyar Nyomda“ betűivel, (Lipót-utca 11. sz. a.)